

VINUL CEL NOU

(The New Wine)

W. M. Branham

Chicago 13 ianuarie 1957

...Mulțumesc, frate Iosif. Este bine să fim aici în această dimineață. Iar părtașia este ceva greu de explicat, nu-i așa? I-am spus soției mele că îmbătrânesc. ... Iosif m-a sunat de curând, când noi povesteam. I-am spus: „Iosif, duminică dimineața voi fi în afara orașului, voi trece să vă văd.” „Oh,” a spus el, „nimic nu ne-ar bucura mai mult.” Eu am crezut că sunt la Gary și eram la 200 de km de South Bend. Am condus printr-o furtună de zăpadă, în dimineața aceasta, după o adunare de ieri seară, pentru consacrarea unei biserici. Și cu un bun prieten, dl. Tom din Canada, am condus azi dimineață tot în zigzag, pe șosele... ca să ajungem aici, printr-o furtună de zăpadă, spre a ne ține de promisiunea făcută fratelui Iosif, un foarte bun prieten.

Suedezii aceștia, eu nu știu... Deunăzi, dacă prietenii mei apropiați, Gene și Leo, nu mi-ar fi spus, habar n-aș fi avut... urma să fiu în Minneapolis, între 10-17 februarie. N-auzisem nimic. Aveam în plan o întâlnire cu sora Coe, văduva fratelui Jack. El a trecut la Domnul, iar ea este în mare necaz, și eu i-am spus: „Soră Coe, în câteva zile îți voi da de știre. Mă voi ruga pentru aceasta.” Și am primit un mesaj din partea acestor băieți, că s-a anunțat la radio în toată țara, că între 10-17 eu voi fi acolo. Și eu încă nu știam despre acest lucru. Așa că va trebui să merg, pentru că... A trebuit să-i spun sorei Coe că nu pot să ajung.

Acești suedezi... Gordon Peterson. Cred că va trebui s-o spun... Însă de data aceasta n-a fost el. Gordie, trebuie să știi... Dar unii oameni anunță că eu voi fi în anumite locuri, iar eu habar n-am despre aceste lucruri. Și mă trezesc că am alte adunări de ținut. Eu trebuie să-mi țin cuvântul față de oameni. Așa s-a întâmplat. Deci, dacă cineva zice că fratele Branham nu se ține de cuvânt, voi să știți că aceste lucruri se petrec din pricina unor asemenea „gafe”.

Iar eu n-am evenimente mari, emisiuni la radio, la televiziune, și lucruri de felul acesta. Dacă-ăș avea, n-aș putea să merg în biserici mici. Credeți voi că Oral Roberts ar putea să meargă într-o adunare mică? Cu siguranță că nu. Acum câteva zile am fost Parkersburg, West Virginia, și am auzit pe cineva spunând: „Aici suntem puțini, 1500 de persoane. Am întrebat pe un anume predicator dacă ar vrea să vină și a spus că suntem

prea puțini. Am întrebat pe altul, și am primit același răspuns.” A întrebat vreo trei sau patru dintre marii predicatori de pe câmpul de misiune: „Nu putem, sunteți prea puțini.” Și a zis: „Frate Branham, vino.” Ca și cum m-ar lăuda pentru aceasta... Și eu am mers pe scenă și am spus: „O clipă! L-am auzit pe pastor făcând acea afirmație. Dar, acești bărbați ar fi venit dac-ar fi putut, însă, vedeți voi, ei sunt prinși cu asemenea obligații, încât, datorită părții financiare, n-o pot face. Câte mii de dolari pe zi credeți că trebuie să aibă Oral Roberts? Cum să meargă într-o biserică unde să stea trei sau patru zile, și să primească un dar de dragoste de trei sute de dolari, când el trebuie să aibă șase, șapte mii pe zi? N-o poate face. Nu pentru că nu vrea, ci pentru că nu poate.”

Dar, știți, eu n-am primit așa ceva. Mie nu-mi trebuie nimic. Iar ce am eu nevoie, îmi dă Domnul – puținul pe care trebuie să-l am. Deci, eu n-am nici o obligație, așa că oricum pot să merg. Dacă El vrea să merg într-o adunare cu zece oameni, OK. Dacă El vrea să rămân o săptămână, zece zile, eu pot să rămân. Dacă El vrea să merg în Africa și să predic pentru trei sau patru sute de mii, El are banii, așa că nu face decât să mă trimită. Eu nu sunt sub nici o obligație. Și dacă El vrea să merg, El se ocupă întotdeauna de aceasta. Așa-mi place mie să trăiesc - liber.

Măine seară merg la o casă de rugăciune care, plină, va reuni 60 de persoane în două seri la rând. Așa este, la Sturgis, Michigan. Când este plină, reunește 60 de persoane. Mă bucur că merg acolo la fel cum m-aș fi bucurat dac-aș merge în Bombay, India, la cinci sute de mii de persoane. Depinde doar de ceea ce dorește Domnul să faceți. Rugați-vă pentru mine. Acum este furtună de zăpadă și eu va trebui să conduc înapoi, să ajung acolo în după-amiaza aceasta. Soția mea s-a trezit azi dimineață și era cam slăbită în credință. Ea a spus: „Dacă l-ai putea suna pe Iosif, și să-i spui că ai făcut o greșeală...” Eu am spus: „Dar i-am promis.” „Billy, acolo sunt minus 16 grade. Crezi că vor veni oamenii?” „Eu trebuie să merg, căci am promis. I-am promis lui Iosif și vreau să merg.”

Acum, să ne rugăm înainte de a deschide Cuvântul Său pentru un scurt mesaj evanghelistic, în dimineața aceasta, dacă Domnul îngăduie și apoi vom pleca. Veți putea merge acasă să luați masa. Noi vom fi pe drum. Vă veți ruga pentru noi? Să vă rugați. Mă bucur așa de mult când văd această adunare. Acum, un cuvânt către Autorul Cărții.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim astăzi pentru Domnul Isus, care a venit din cer pe pământ și S-a făcut trup și a locuit printre noi – Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Prin aceasta El a împăcat pe Dumnezeu cu omul, care era pierdut din cauza păcatului și a fărădelegii. Dar acum, azi, noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, datorită arătării Sale. Încă nu s-a arătat ce vom fi noi la urmă, dar știm că vom fi ca El, căci vom avea un trup ca și trupul Lui slăvit. Îl vom vedea așa cum este. Vom trăi într-o lume fără zăpadă, fără necazuri, fără dureri, fără supărări. Iar acum, în timp ce așteptăm vremea aceea, luăm din Biblie promisiunile tale scumpe și ne rugăm ca Duhul Sfânt să vină și să ia Cuvântul lui Dumnezeu și să-l dea fiecărei inimi, după cum avem nevoie. Căci ne rugăm în Numele lui Hristos. Amin.

Citim din Ezechiel 36:26-28: „*Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele. Veți...*” (Aici este partea pe care vreau s-o înțelegeți.) „*Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.*”

Acum, doresc ca Domnul Isus să ne dăruiască – dacă El voiește – binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său binecuvântat. În dimineața aceasta vom vorbi despre: **ce presupune o viață creștină?** Ce constituie viața creștină? Există multe lucruri pe care noi nu le cunoaștem. Există multe lucruri pe care Dumnezeu ne îngăduie să le cunoaștem. Și acum, noi dorim să avem părtașie unii cu alții în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, ca să aflăm aceste lucruri pe care nu le cunoaștem. Mă rog ca Dumnezeu să-Și trimită peste noi binecuvântările Sale, în timp ce slujim cu Cuvântul Său și în timp ce voi vă rugați.

Întotdeauna a fost ceva cu biserica, ceva ce n-a fost 100% corect. Desigur, ne dăm seama că este diavolul. Fratele Carlson și cu mine am vorbit despre acest lucru în cameră, acum câteva minute, în biroul păstorului. Undeva s-ar părea că este o lipsă. Eu am ideile mele, și noi am lucrat ca să construim poduri, am bătut în această ușă și în aceste ziduri ale opoziției cât de tare am putut, dar în ciuda tuturor acestora n-am reușit să le doborâm. Totuși, mă bucur că am reușit să-i facem câteva breșe ca, într-o zi, acest mare zid al indiferenței dintre oameni să cadă și marea armată unită a lui Dumnezeu să mărșăluiască în linia întâi, cu un

drapel mare al Domnului Isus Hristos. Aceasta este nădejdea mea sinceră.

Acum, biserica Dumnezeului Celui Viu, este stâlpul adevărului. Dumnezeu a avut de gând ca Biserica Lui să fie o biserică puternică, slăvită, o biserică la care lumea întreagă să se poată uita ca la o Mireasă a lui Hristos, mult așteptată, dedicată și care să trăiască într-o asemenea atmosferă și să se comporte în așa fel încât Dumnezeu să fie mândru de această Biserică, s-o înfățișeze lui Hristos la venirea Domnului. Așa ar trebui să trăiască ea, aceasta ar trebui s-o caracterizeze. Dar constatăm că de multe ori oamenii încearcă, cu bune intenții, să simuleze un comportament creștin. Ei încearcă să spună „Eu sunt creștin și eu trebuie să trăiesc așa.” Dacă Biserica ar putea să nu mai privească lucrurile astfel... Dumnezeu n-a avut niciodată de gând ca creștinii să fie conduși de confesiuni sau crezuri... Dacă Dumnezeu ar fi avut în gând așa ceva sau dacă ar fi permis ca Biserica să fie condusă de crezuri și denominații, de intelectuali, atunci n-aveam nevoie de Duhul Sfânt în Biserică. Succesul Bisericii ar depinde în cea mai mare parte de mintea celor mai buni dintre noi. Cu cât am avea în biserică noastră intelectuali mai buni, cu atât mai mult ar înainta biserica.

Dar eu am găsit în Cuvânt că Dumnezeu n-a intenționat ca Biserica să fie condusă de intelect sau de vreo teologie omenească, ci Duhul Sfânt a fost dat Bisericii ca să o conducă și să controleze Trupul lui Hristos. Și eu cred că procedând astfel, introducând partea intelectuală în planul lui Dumnezeu, nu vom avea succes niciodată, indiferent cât de bune ar fi intențiile noastre; noi trebuie să ne întoarcem în centrul planului lui Dumnezeu, unde Duhul Sfânt conduce Biserica. Acum, știm că acesta nu este un subiect nou de predică, ci este ceva despre care s-a predicat de multe ori, însă noi ne apropiem de această temă gândindu-ne că aceasta este o Biserică condusă de Duhul Sfânt. Și cu toate acestea noi amestecăm și mintea noastră, și atunci putem obține un amestec de Duh Sfânt și intelectualitate. Iar dacă Duhul Sfânt dorește să facă un lucru și muștră un lucru sau laudă un lucru, aceasta provoacă o mică gelozie între oameni – ceea ce dovedește că ei nu au Duhul Sfânt. Toți ar dori să fie în locul respectivului. În ceea ce privește lucrul acesta, oamenii au un motiv, pentru că au văzut atâția membri denominaționali și atâția dictatori spirituali în biserică, care spun cutare și cutare lucru. Dar Duhul Sfânt ne-a pus pe fiecare în Trupul lui Hristos, iar noi nu putem acționa fără fiecare mădular al trupului nostru. Trebuie să avem

mâini, brațe, gură, ochi... Tot ce este în mine trebuie să acționeze spre a face ca trupul meu să funcționeze perfect. Și atunci, dacă Dumnezeu a vrut ca Trupul Său, Biserica, să fie condusă de Duhul Său, trebuie să existe vreo modalitate sau vreun plan în care noi trebuie să ne încadrăm, altceva decât ceea ce-am avut până acum.

Biblia a spus, aici, prin Ezechiel, care era un proroc: „*Vă voi da o inimă nouă.*” Îmi place lucrul acesta – Dumnezeu vorbește întotdeauna despre un lucru nou pe care El îl va face. Asta nu înseamnă că El va cârpi sau va petici starea veche, ci, „*Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne.*” El n-a spus niciodată că va face o operație estetică vechii biserici. El va avea ceva nou, ceva nou-nouț. Iar în aceasta voi nu puteți amesteca o veche biserică intelectuală cu o biserică ce a avut o nouă trăire ca în ziua Cincizecimii.

Isus a învățat același lucru în Luca, atunci când a spus că nu puteți pune vin nou în burdufuri vechi. Mie mi-a fost greu să înțeleg acest lucru înainte de a deveni misionar. „Ceea ce numim noi *sticlă* nu poate să se învechească.” Dar în Palestina, mai ales în acea vreme, sticla era de fapt o piele de animal, tăbăcită și cusută, în care se puneau lichidele: apă, vin, ulei, și ce mai puneau ei acolo. Când pielea se învechea, era uscată. Despre aceasta vorbea Isus: „*puneți vin nou în burdufuri vechi*” – vor pieri amândouă; veți pierde și vinul, și burduful. Acum, voi s-ar putea să reușiți să puneți apă într-un burduf vechi, dar nu vin. Apa este „cenușă” ce rămâne din hidrogen și oxigen, și se mai și evaporă. Materia ei n-are viață, ci este „cenușă” din hidrogen și oxigen... Dar vinul are viață în sine. Și mai ales cel nou, care mai fermentează, ar putea să dea puțin pe dinafară. Și dacă va împinge în burduful vechi, acesta va crăpa. Și atunci se pierde burduful. Burduful se strică, iar vinul se varsă. Cam acesta este tabloul pe care-l avem astăzi în fața ochilor noștri. Nu puteți merge la un grup de intelectuali formali, la ideile voastre și să încercați să adaptați programul lui Dumnezeu la programul vostru intelectual. Pur și simplu nu va merge. Acea piele veche și uscată de vacă va crăpa.

Un burduf nou însă, este o piele proaspăt tăbăcită și care mai conține grăsimea animalului. Iar când vinul cel nou intră într-un burduf nou, dacă vinul începe să fermenteze, burduful cel nou se întinde, căci are grăsime-n el. Și dacă a existat vreodată o vreme când biserica să aibă nevoie de ungeri, acesta este! O ungeri cu Duhul Sfânt: vin nou! Acum,

dacă Biblia zice că „*Isus Hristos este Același ieri și azi și în veci*”, puterea Lui de vindecare este azi la fel de mare ca întotdeauna. Bătrânii intelectuali vor „crăpa” – „Nu există așa ceva, dr. Jones a spus că zilele minunilor au trecut.” Dar dacă vinul nou este pus într-un burduf nou, când începe să fermenteze, viața începe să lucreze, de la vechea teologie din afară pe care obișnuiam s-o studiem, ajungem să vedem făgăduințele divine din Cuvântul lui Dumnezeu: „*Isus Hristos este Același ieri și azi și în veci.*” Atunci vinul cel nou va spune ALELUIA! Iar burduful cel nou va zice „Slavă lui Dumnezeu”, se va întinde și va face loc. Asta primim noi.

Nu se pune vin nou în burdufuri vechi. Voi ziceți „Cultul nostru învață altfel...” Vechea piele de vacă... „Învățătorii noștri, păstorii noștri au spus că aceste lucruri s-au încheiat.” Dar dacă este o piele nouă și are viață nouă, este flexibilă și face loc Cuvântului, iar Cuvântul susține Duhul – sau Duhul susține Cuvântul. Dacă acestea intră într-un burduf vechi și se spune „Cineva a fost vindecat de cancer ieri seară”, pielea cea veche spune „Să văd ce spune medicul. Să vedem ce va fi peste-un an. Nu pot să cred.” Dar pielea nouă spune „Aleluia Mielului!”, și se întinde. Atunci se păstrează și vinul și burduful. Nu puteți pune vin nou în burdufuri vechi.

Asta-mi amintește de o experiență avută cu ani în urmă. Nu știu dacă v-am spus vreodată. Eram în nord, în British Columbia, într-o excursie de vânatoare, și într-o seară am rămas în pădure. Mă gândeam că sunt un pădurar destul de bun, crescut în pădure toată viața. Urmăream un urs bătrân și am vrut să-i fac niște poze. N-aveam permis ca să-l vânez – eu vânam capre – dar am vrut să mă apropiu de acest grizzly. Era un animal frumos și eu am vrut să-l fotografiez. Eram pe un cal tânăr, avea vreo trei ani și acesta vroia să mă trântască... Toată ziua a încercat să mă trântască pentru că i-am dat pintoni, încercând să surprind ursul acela.

Și am ajuns într-un loc unde a trebuit să întorc. Eu fusesem învățat să recunosc nordul după mușchiul de pe copaci. Sau, dacă nu sunt mușchi, îți închizi ochii și pui mâna pe scoarța unui copac și te miști în jurul lui până dai de un loc mai dens, acela indică nordul. Multe lucruri trebuie să cunoști, dacă vrei să supraviețuiești. Același lucru este și ca să supraviețuiești spiritual. Trebuie să-L cunoașteți pe Acela care este Creatorul și care vă conduce și vă învață.

Am fost surprins, fiindcă plouase în după-amiaza aceea, și fusese furtună... Asta m-a făcut să mă învârt. Dar norii dispăreau, și erau pe cer nori mari, albi, peste care strălucea frumos luna. M-am oprit într-un loc în care vegetația parcă fusese arsă. Parcă un foc împins de vânt a măturat pădurea și a ucis totul. De multe ori copacii rămân în picioare, dar scoarța lor este arsă. După o vreme, termite mici vor intra în scoarță, focul va mușca din copac și scoarța cade, o mănâncă termitelile. Bătrânul copac stă acolo ca un ciot trist, fără viață, fără sevă. Și moare, pentru că seva, desigur, vine prin scoarță.

Ei, cum stăteam eu acolo, și eram uimit... - îmi legasem calul... Bietul de el era foarte obosit și eu m-am simțit călăuzit să mă opresc câteva minute. Am legat calul... Mă uitam la lună, și am spus: „Tată Dumnezeule, sunt așa de fericit să știu că Tu ești Tatăl meu. În acest ținut frumos în care mi s-a permis să ajung acum, în această excursie de vânătoare, să privesc animalele Tale și lucrurile pe care le-ai făcut pentru bucuria mea – cum Îți mulțumesc pentru acestea.” Numai un pădurar sau un vânător ar putea aprecia, privind acele lucruri frumoase. Apoi am început să observ o ciudățenie. Era un sunet neplăcut care părea așa de obosit. Vânturile băteau, norii treceau – nori mici, albi – dar luna strălucea, bătea vântul, a început să se audă un sunet trist, ca un geamăt. Cum luna strălucea peste copacii aceia goi, parcă erau pietre funerare. Și sunetul acela jalnic, oh, ce lucru groaznic. Eu mă întrebam ce înseamnă toate acestea.

Noi suntem învățați că pașii celui neprihănit sunt hotărâți de Domnul. Și totul lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu. Dumnezeu face ca lucrurile să se întâmple astfel. Este dragostea Lui mare pentru poporul Său. Câteodată trebuie să vă ducă prin locuri întunecoase, dar numai ca să vă arate lumina. Și Tatăl nostru lucrează acele lucruri.

Eu cred că este vorba numai de starea Bisericii de astăzi. Este numai un loc la care duce Dumnezeu Biserica, ca atunci când totul se va strica, pentru ea să fie o vreme de bucurie. Când cei răscumpărați Îl vor încorona într-o zi pe Isus, Rege al regilor și Domn al domnilor, când El va sta pe muntele Sion și tot pământul va fi înconjurat de cei răscumpărați care vor cânta despre răscumpărare, și îngerii vor sta deoparte cu capetele aplecate. Ei nu vor înțelege. Ei n-au fost niciodată răscumpărați. Ei n-au căzut niciodată ca să fie răscumpărați. Numai noi, muritorii, știm ce înseamnă să fim pierduți; un înger nu știe ce înseamnă

asta. Numai noi suntem cei care se pot bucura de cântarea despre răscumpărare. Și eu cred că așa va fi în Biserică.

Și cum stăteam eu acolo uitându-mă... în sunetul acela jalnic, m-am gândit „Oh, acesta este un loc înfiorător.” Era, cum s-ar zice, bizar. Era îngrozitor. „O, Dumnezeule, de ce m-ai lăsat să-mi leg căluțul aici, ca să se odihnească aici? Ar fi trebuit să fim mai departe în pădure.” Dar Dumnezeu mă învăța ceva. Eu am zis „Ce înseamnă asta?” Am început să mă gândesc la acele „pietre funerare”. Vântul acela jalnic care urla printre cioturile de copaci îți dădea o senzație de epuizare. Mă gândeam: „De ce eu, un slujitor al Domnului, să fiu într-un asemenea cadru? Ce dramă vrei să-m arăți, Tată?”

Și cum mă uitam, întrebându-mă, mi s-a părut că-mi vine un text din Ioel: „*Ce a lăsat nemâncat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh, a mâncat lăcusta Ielec, ce a lăsat lăcusta Ielec, a mâncat lăcusta Hasil.*” M-am gândit: „Este adevărat. Așa este.” Iată, acești copaci au fost odată uriași. Când băteau vânturile, ei se legănau. Ce privesc măreață trebuie să fi fost acești molizi pe vârful muntelui, când bătea vântul! Dar acum, ce pot face ei? Nu se mai pot legăna în vânt. S-a întâmpat ceva. Ei sunt morți, iar vântul poate să bată, ei sunt așa de țepeni încât trecerea vântului printre ei nu poate să facă decât un sunet jalnic, în locul unui cadențe frumoase din vremea când zburdau în vânturile cerului. Acum nu mai pot decât să fie despuiți și să jelească.” Și m-am gândit: „Da, Doamne, asta este”.

M-am gândit apoi la luterani, metodiști, și chiar la pentecostali, nazarineni, pelerinii sfințeniei, și la toate marile biserici pe care le avem. Mă gândesc la începuturile lor, cum aveau viață în ele; Duhul Sfânt a fost în ele. Și cum s-au veselit în binecuvântările lui Dumnezeu, când El a trimis vântul Său puternic, cum a făcut-o în ziua Cincizecimii - cu frunzișul lor abundent pe ele; vântul a fost captat ca într-o pânză de corabie și i-a purtat din trezire în trezire.

Dar s-a întâmpat ceva. Focurile prigoanelor și noua rânduială a bisericii au venit peste ei. Când din seminarii au ieșit băieți și bărbați străluciți și intelectuali, care au scos afară vechiul botez al Duhului Sfânt, ei au tăiat coarda de salvare. Pe vremuri, când trezirile metodiste atingeau diferite națiuni, oamenii cădeau la podea, în clădirea școlii și primeau Duhul Sfânt - erau făcuți „knock out”, cum spunem noi azi... În acele zile se credea că au leșinat. Eu am văzut în biserică noastră baptistă

cum luau ulcioare cu apă de la amvon și turnau pe fețele oamenilor și le făceau vânt și plângeau când erau sub puterea Duhului Sfânt.

Dar noii învățători... vechea biserică de la țară s-a desființat și ei au adus partea mai elaborată, mai deosebită, mai cultivată. Altarul este mai împodobit, sau orga, și scaunele sunt toate plușate, iar cu vechea biserică s-a terminat. Altarul cel vechi a fost luat. Vechile bănci ale pocăinței au fost scoase afară și duse la subsol. În loc de suflete la altar, au fost aduși crini pe altar. În locul vechii orgi și a diapazonului... Se cânta „Nu mă voi teme de niciun rău când voi muri” – acum a fost înlocuit cu un cor bine pregătit, cu glasuri suave, care cântă imnuri până se învinețesc la față și numesc asta ceva de calitate. Este cel mai nenorocit lucru pe care l-am ascultat: o voce care încearcă să facă spectacol, ținând o notă până se albăstrește la față. Voi nu cântați spre slava lui Dumnezeu. Cel mai minunat lucru de sub cer este o biserică de modă veche, umplută cu Duhul Sfânt, în care toți cântă în Duhul.

Dar când au tăiat cântarea, au tăiat funia de salvare. Când au răpit zilele minunilor și au adoptat teologiile lor în locul botezului cu Duhul Sfânt, au tăiat funia de salvare. Sigur că sunt denominații mari. Așa au fost și acei copaci mari. Ei pot dovedi cu istoria că au avut lucruri mărețe. Cine se uita la pădurea aceea putea să dovedească faptul că acei copaci fuseseră odată viguroși. Dar, oh, astăzi ei sunt ofiliți. Viața s-a dus. Iar când Dumnezeu încă Își mai trimite vântul pentru ca ai Săi copaci să se veselească și să primească viață nouă, ce pot ei să facă? Numai un sunet jalnic: „Voi spune acestei adunări că dacă cineva participă la campania aceea de vindecare, va fi exclus imediat din această comunitate.” Un predicator amărât care are de predicat în fața unui grup de intelectuali pe care nu-i în stare să-i conducă, stă acolo în smoching și se înclină cu un „amin”, ca un vițel cu crampe și ei încearcă să înlocuiască Duhul Sfânt cu aceasta. Nu va funcționa niciodată. Planul veșnic al lui Dumnezeu pentru poporul Său este Duhul Sfânt în Biserică – bărbați și femei născute din nou, conduși de Duhul Sfânt, nu ei să încerce să manipuleze Duhul Sfânt, ci Duhul Sfânt să-i conducă pe ei.

Și cum mă uitam la acei copaci, m-am întrebat „Ce se întâmplă cu ei?” Apoi m-am gândit: „Da, vântul vine din ceruri, cum se întâmplă mereu.” Și Hristos este Același. În ziua Cincizecimii a venit din cer un vânt puternic și oamenii l-au primit pentru că erau maleabili. Ei erau gata să accepte felul lui Dumnezeu de a lucra. Dar când Dumnezeu trimite o mare campanie de vindecare cu mari semne și minuni biblice în

Biserică, ce spune marele grup intelectual? „Zilele minunilor au trecut. Nu există vindecare divină. Nu există botez al Duhului Sfânt. Voi aduce la cunoștința adunării mele că numai amărății, numai proscrișii, numai inculții participă la acele adunări. Mergeți numai să vă convingeți.” Și omul are dreptate, când spune asta. De obicei vin amărății, nu intelectualii – vin cei fără prea multă cultură. „*Gloata cea mare Îl asculta cu plăcere*”, zice Biblia.

Apoi m-am gândit: „La ce folosește trimiterea vântului puternic dacă nu este ceva care să-l primească?” Dar Dumnezeu este credincios făgăduinței Sale și trebuie să-L trimită. El Își ține Cuvântul. „*Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, căci voi fi cu voi până la sfârșitul veacului...Și lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” Dumnezeu trebuie să-Și trimită făgăduința.

Mi-am zis: „Doamne, ce se va întâmpla?” Și atunci am început să observ ceva. Am observat că după căderea conurilor mari pe care le-au avut, din acestea au căzut niște semințe mici, care purtau exact viața copacului. Au căzut pe pământ, și, deși a trecut peste ele focul și s-au întâmplat toate aceste lucruri, totuși am observat că se ridicau niște arbuști, niște copăcei flexibili, copaci tineri cu viață în ei, arbuști, ceea ce se numește azi „inferior”, - cel scos afară din marea biserică pentru că a strigat „amin” atunci când predica predicatorul. Dar în orice caz, este ceva din viața sau din învățăturile de la vechiul început, de la metodiști, luterani, penticostali, ș.a.m.d., cum erau odată.

Și am observat că atunci când băteau vânturile, copacul cel bătrân gemea, dar copăcelul a avut o trezire. El sărea și se mișca de jur împrejur, strigând și laudând pe Domnul. Și mă gândeam „Un lucru putem spune: poate nu are educația pe care a avut-o cel vechi; poate este verde; dar este flexibil. Deci, asta făcea Dumnezeu.” Și am observat, într-o trăire cu Dumnezeu, cum lui Dumnezeu Îi place să-și miște copacii, să-i lase liberi. Și de fiecare dată când un copac se mișcă, rădăcinile lui se adâncesc mai bine și se țin mai bine.

Ce au lăsat luteranii, au mâncat metodiștii; ce au lăsat metodiștii, au mâncat baptiștii; ce au lăsat baptiștii, au mâncat prezbiterienii; ce au lăsat prezbiterienii, au mâncat nazarinienii; ce au lăsat nazarinienii, au mâncat penticostalii. „Dar Eu voi restitui”, zice Domnul. „Eu voi restitui.” Atunci Dumnezeu, printr-o mare mișcare a Duhului, vine să restituie.

Observați, Dumnezeu a luat 120 de burdufuri noi-nouțe, maleabile, verzi, și le-a pus în camera de sus. Și când din cer a venit ca un vâjâit de vânt puternic, toate au fost umplute cu un vin nou, al Cincizecimii. Oh, ce lucrare, ce mișcare, ce izbucnire trebuie să fi fost, cum săreau și săltau acele burdufuri! Aveau viață în ele! Burduful vechi ar fi spus: „Este fanatism.” Dar burduful cel nou a primit viață, s-a întins și a strigat „AMIN!” la tot ceea ce spunea Duhul. Au fost niște lucruri care nu păreau prea morale pentru vechea învățătură, dar acestea erau burdufuri noi și au putut să reziste.

Vreau să observați un lucru și să fiți atenți. Urmăriți ordinea din Scriptură: „*Voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne.*” Inima este locuința Duhului Sfânt. „*Voi pune în voi un duh nou.*” Vreau să observați ordinea. Mulți oameni amestecă lucrurile în punctul acesta. Ei cred că au primit Duhul Sfânt, dar au primit numai un duh nou. Priviți: „*Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou...Voi pune Duhul Meu în voi.*” Dumnezeu trebuie să vă dea un duh nou, dar acela este doar un duh nou prin care să puteți trăi în armonie cu Duhul Sfânt. Cu duhul vechi pe care-l aveți nu vă puteți înțelege nici cu vecinul, nici cu voi înșivă; deci, vă dați seama că nici cu Dumnezeu. Așa că Dumnezeu vă dă un duh nou. Și de multe ori, vine o înflăcărare, dar dacă urmăriți viața pe care o duce apoi acel om... Sper să nu jignesc, dar vreau să vă dezvălui ceva. Înțelegeți? De multe ori credeți că aveți Duhul Sfânt. „Oh, eu am cântat; am vorbit în limbi.” Desigur. Fiind atât de aproape de El, ați putea să faceți acele lucruri, dar acela nu este Duhul Sfânt. Înțelegeți? Duhul Sfânt mărturisește despre Isus Hristos.

Acum, El a luat inima veche, și ce-a făcut? Vă dă o inimă nouă, vă dă un duh nou, apoi pune Duhul Său în voi. Nu trebuie să mergi și să te pretinzi creștin. Duhul acela nou aduce viață nouă. Duhul Sfânt în duhul tău cel nou, în inima ta... Duhul Sfânt pătrunde exact în centrul noului tău duh, iar duhul tău cel nou pătrunde în centrul noii tale inimi. Este ca un arc principal într-un ceas de marcă, care se întoarce automat. Se așează exact în mijlocul aceluia duh nou, iar arcul principal al ceasului de marcă este în mijlocul ceasului și face ca fiecare piesă a ceasului să ticăie perfect, la timp. Totul se face printr-un arc principal. Este roata din mijlocul roții, cum a zis Ezechiel.

Acum, când primiți Duhul Sfânt, Acesta pătrunde chiar în mijlocul stării voastre. „Oh,” zici tu „nu mai beau, nu mai fumez. Știi, mă simt ca o altă persoană.” Stai puțin... Vezi, tu ai primit numai un duh

nou, dar Duhul Sfânt pătrunde în mijlocul aceluiași duh și face ca fiecare mișcare, totul să fie în armonie în acest mijloc al roții. Tu ești de acord cu tot ce zice Dumnezeu. Dacă Isus este același ieri și în veci, Duhul Sfânt mărturisește despre aceasta și fiecare gând al tău va spune același lucru. Iar dacă tu faci crize de nervi, izbucnești și minți, și faci prozeliți, întreci măsura și ești atât de legat de confesiunea ta încât ești așa de îngust la mine de nu mai poți asculta pe un alt predicator, reține, Duhul Sfânt nu „ticăie” în interiorul tău. Nu știam că voi spune asta, dar așa este.

Duhul Sfânt va face fiecare mișcare ca Hristos. Te va face ca Hristos. Roadă a Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, răbdarea, credința. Duhul Sfânt stăpânește acele lucruri, sentimentele noastre. Sentimentele noastre nu ne fac doar să sărim în sus și în jos. Voi ați putea face asta. O petrecere vă va aduce în starea aceasta. Dar Duhul Sfânt vă pune în funcțiune, sau vă aduce sub controlul lui Dumnezeu, încât voi umblați în pace și în dragoste, în bucurie, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, răbdare. Înțelegeți? Nu este ceva ce faceți voi. Este ceva ce face Duhul Sfânt în voi. Vedeti, nu mai este propria voastră gândire intelectuală; este o mișcare subconștientă a Duhului Sfânt. Oh, aș vrea să pot striga laudele lui Dumnezeu în jurul lumii pentru asta! Biserica a Dumnezeului Celui Voi, în acest punct a dat greș mișcarea noastră penticostală! Avem ceva emoții produse prin muzică omenească, bătăi din palme și sărituri. Dacă ne întoarcem pe stradă și Duhul Sfânt nu conduce viețile noastre ca să colaboreze cu El, atunci nu am primit Duhul Sfânt. Asta nu-i lapte degresat. Dar, frate, este ceea ce-i trebuie bisericii. Viața poate veni numai prin Duhul Sfânt.

Ați observat vreodată cât de frumos a făcut Dumnezeu lucrurile în Biblie? Doar o clipă; Isus a spus „*dacă nu se naște cineva din nou, nu poate să intre în Împărăție.*” Voi trebuie să fiți născuți din nou. Trebuie! Ce este aceasta? Asta nu înseamnă că ai avut o trăire când ai strigat sau ai vorbit în limbi. Acele lucruri sunt bune, dar nu despre asta vorbesc eu în această dimineață. Dacă viața ta nu colaborează sau nu susține emoțiile pe care le-ai avut când ai vorbit în limbi, atunci ești înșelat, pentru că Duhul Sfânt ia ființa ta lăuntrică și te stăpânește, te formează ca bărbat sau femeie creștină. Devine una cu viața ta. În tine este ceva ce te împinge să o faci. Te face să-i iubești pe cei ce te scuipă. Te face să-i iubești pe cei ce-ți spun că ești nebun.

Când primești acest Duh în tine, atunci greutățile vieții devin ușoare. Nici nu le mai observi. Jugul este căptușit cu pene. Devine atât de ușor! Și atunci oamenii te încarcă... Știi ce? Ești ca Samson la porțile din Gaza, care a ridicat poarta de aramă și a pus-o pe deal. Și apoi ajungi ca Duhul Sfânt să te aibă pe tine, nu tu să-L ai pe Duhul Sfânt... Voi spuneți „Eu am Duhul Sfânt”. Eu nu cred că așa trebuie spus. Trebuie să spuneți „Duhul Sfânt mă are pe mine”. Și dacă Duhul Sfânt te are, poverile, jugul este ușor. Atunci ridici porțile mari din Gaza și le duci direct pe Golgota. Și acolo le lași la picioarele lui Isus și te rogi pentru dușmanii tăi, nu cu răutate – „Doamne, dacă l-ai face praf”. Nu, ci cu ceva în inima ta, care spune „Dumnezeule drag, omul acela este un om ca și mine”. Vedeți voi ce lipsește Bisericii, prieteni? Trebuie s-o luăm de la început.

Acum, câteva observații înainte de încheiere. Voi sunteți niște oameni drăguți. Vreau să vă vorbesc, acum, din inimă. Haideți să facem o călătorie imaginară în această dimineață, și apoi vom încheia. Să ne întoarcem înaintea întemeierii lumii.

Mă uit la crinii din buchetul de pe măsuță. Binecuvântat să fie omul care le-a adus. Cred că un florar vine la această biserică. El este întotdeauna așa de generos. Poate că el le-a trimis și pe acestea. Și, oh, cum își fac ele treaba. Dar Cine a făcut acel crin? De unde provine?

Haideți să mergem înaintea întemeierii lumii. Crinul vine din pământ, ca și voi. Trupurile noastre au fost în pământ înainte să existe viață pe pământ. Noi suntem compuși din 16 elemente ale pământului. Potasiu, calciu, petrol, lumină cosmică, ș.a.m.d. și acestea sunt ținute laolaltă de către atomi: 16 elemente ale pământului. Atunci, dacă este așa - și din punct de vedere științific așa este, - atunci trupurile noastre au stat în acest pământ înainte ca pe acesta să fi existat vreo formă de viață. Potasiul, calciul, gazul, și lumina cosmică au fost aici, la creație. Vulcanii au erupt, se spune, au explodat și au format materialele pământului, ș.a.m.d. – o pucioasă care ardea, proprietatea Satanei și el umbla-n sus și-n jos pe această pucioasă incandescentă a pământului... Și când Dumnezeu a răcit-o și a așezat-o acolo, în gândul Său era un plan cu ceea ce urma să facă.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” Un Cuvânt este un gând exprimat. Dumnezeu avea în gândul Său ceea ce urma să facă, dar când a exprimat acel gând, aceasta a trebuit să vină la existență. A devenit realitate, căci a fost

Cuvântul lui Dumnezeu exprimat. Să țineți minte ce vă spun în această dimineață, prieteni. Nu este destulă putere în tot iadul care să-L poată abate pe Dumnezeu de la împlinirea hotărârilor Sale. Dumnezeu oricum le va împlini.

Ieri seară am atins un punct, în biserică, fără să-mi dau seama: Satan nu este vindecător. Un luteran s-a contrazis cu mine, spunând că Satan poate să vindece. Dacă auziți pe cineva susținând asta, să știți că greșește. Numai Dumnezeu poate să creeze. Satan nu poate crea. El poate doar să strice ceea ce a fost creat. Unul singur este omniprezent. Satan nu poate fi omniprezent. Numai Dumnezeu este omniprezent, Atotputernic, nemărginit. Și niciun tratament nu poate să creeze celule care să vindece. Doctorii pot tăia celulele îmbătrânite; pot să îndrepte brațe, să scoată dinți; dar nimeni, nicio putere de pe tot pământul și din tot iadul nu poate să creeze celule, în afară de Dumnezeul cel Atotputernic. „*Eu sunt Domnul care-ți vindecă toate bolile tale.*” Cât de înguști, cât de nesăbuiți pot fi chiar marii intelectuali, atunci când se depărtează de Cuvântul lui Dumnezeu!

Fiți atenți! La început, când Dumnezeu, Tatăl nostru, a privit peste acest pământ gol, și nu era nimic, decât o sferă mare de apă, Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt, Logosul care a ieșit din Dumnezeu, și Care a început să se miște [aici cu sensul de „a cloci” – ca atunci când cloșca stă pe cuibar – n.tr.]. Cuvântul „brood” folosit aici înseamnă „a face dragoste” – sau, ca atunci când porumbelul găngurește. Și marele Duh Sfânt era deasupra pământului... Să ni-L închipuim, cu aripile Sale mari, în jurul pământului, „clocind”, găngurind: „Vino, vino, Tatăl te-a rânduit, vino. Eu vin să împlinesc ceea ce-a spus cuvântul Tatălui.” Intră asta în voi? „Eu am venit să împlinesc ceea ce-a vorbit Tatăl.” Și după o vreme, niște petrol a început să se miște prin pământ, și un pic din aceasta și din cealaltă, și a răsărit un mic crin al paștelui. Ce l-a produs? Duhul Sfânt l-a adus la viață. Apoi a răsărit dalia, azaleea, și alte plante. Apoi a răsărit vegetația. După aceasta au răsărit copacii, viața botanică, apoi, după o vreme păsările au început să zboare din țărâna pământului, aduse la viață de Duhul Sfânt și le-a trimis apoi în văzduh. Apoi a urmat viața animală, concepută prin Duhul Sfânt.

Ce s-a întâmplat după aceea? A venit viața umană. Toate trupurile noastre erau chiar aici, în pământ, în ziua aceea, căci noi venim din pământ și trupurile noastre sunt făcute din pământ. Noi suntem materia moartă a vitelor moarte și a oilor moarte, a peștilor morți, a

fasolei moarte, a cartofilor morți, a grâului mort. Ceea ce mâncăm înmulțește celulele și ne face ceea ce suntem. Noi suntem din pământ; asta suntem. Trăim pentru că ceva a murit. Dacă nu mâncăm o substanță moartă, nu puteți trăi. Viața noastră firească există numai datorită materiei moarte. Mâncăm pește – peștele a murit. Dacă mâncăm carne de vită, vita a murit. Dacă mâncăm pâine, grâul a murit. Ceva trebuie să moară ca noi să putem trăi fizic, pentru că noi suntem materie din pământ, și în felul acesta primim substanța care să ne țină în viață. Și dacă ceva a trebuit să moară ca noi să putem trăi fizic, de ce să nu fie valabil și în cazul acestui suflet nemuritor din voi? Ceva a trebuit să moară ca să putem trăi veșnic. Floarea are o viață perpetuă, căci este aici pentru frumusețe. Noi avem viață nemuritoare.

Acum, vreau să observați, în timp ce trecem mai departe. Duhul Sfânt l-a conceput pe om și astfel a apărut omul. Ce creație frumoasă a fost el! Apoi Dumnezeu a făcut femeia. Ea n-a fost în creația originală; ea este un produs secundar din bărbat. Nu vreau să începem pe tema aceasta, dar ea este un produs secundar din bărbat. Atunci când a apărut, micuța Eva a fost cea mai frumoasă femeie din lume. Pot să văd cum îi atârna părul lung. Hai să zicem că era blondă. Și că avea ochii albaștri precum cerul și scânteiau precum stelele. Ce iubită avea Adam, nici urmă de vulgaritate. Ea se plimba cu Adam, au ajuns unde era apa, și ea îi spune: „Oh, Adam, vântul acesta!” „Pace!” Și vântul a încetat, iar ea a mers mai departe... Marele leu a răcnit. Eva nu s-a putut teme, căci în ea nu era nimic care s-o facă să se teamă. Ea a întreat: „Dragă, ce este asta?” El a chemat leul: „Vino-aici.” Și l-a mângâiat pe cap, iar el a miorlăit ca un pisoi și l-a urmat ca un cățeluș. Și iată-l și pe Sheetah - tigrul. El a vorbit cu Sheetah, apoi a început să vorbească cu ea, și ea l-a urmat.

Dar, a început să se însereze – soarele apunea. El a spus: „Dragă, trebuie să mergem la catedrală; trebuie să ne închinăm.” Nu era o confesiune; era o pădure mare. Ei s-au suit și au îngenunchat, în timp ce soarele apunea. Și Tatăl a coborât. Fulgerele au luminat, tunetele au răcnit, și o Lumină maiestuoasă a plutit peste tufișuri, și a coborât. Pot să aud glasul iubitor al Tatălui: „Copilașilor, v-ați bucurat astăzi? Tata a venit să vă spună noapte bună.” Și l-a sărutat pe Adam pe obraz, și apoi pe Eva... El își întinde brațul său mare, iar ea își lasă capul său grațios, pe brațul lui, ca pe o pernă – ei s-au culcat și nimic nu-i poate deranja. Tatăl îi veghează. Nu există ceva pe pământ care să-i deranjeze. Leul

Leo stă acolo; Sheetah tigrul este acolo. Tatăl i-a pus pe toți acolo. Nu este minunat?

Apoi a intervenit păcatul. A stricat tabloul, da. Dar noi eram aici. Planul lui Dumnezeu trebuie să se împlinească.

Acum, femeile trebuie să dea naștere acestui germen de viață – ea împreună cu bărbatul, prin unire. Nu vom intra în amănunte, căci cu siguranță nu veți fi de acord cu mine. Dar nu despre mere a fost vorba în grădina Edenului. Deci, când au făcut-o, indiferent ce-a fost, femeia a păcătuit, nu bărbatul... De fapt, am vrut să spun că bărbatul a păcătuit, nu femeia. Femeia a fost, de fapt, amăgită. Nu Adam a fost amăgit; el știa ce face. Eva, de fapt, a crezut că era-n regulă. Ea primise o „lumină nouă” pe care i-a dat-o Satana. El încă îi mai oferă „lumină nouă”. Rămâneți cu Biblia. Asta este. El i-a spus „Stai așa, Dumnezeu a spus... Hotărât că...” Și după aceea, indiferent ce-a fost, s-a întâmplat. După aceea ea l-a ademenit pe soțul ei, deși el știa că nu era-n regulă. Și Adam a ieșit din grădina Edenului din dragoste pentru soția lui; o prefigurare a lui Hristos, care n-a cunoscut păcat, a coborât și a fost făcut păcat pentru Biserica Lui, știind ce face. „*Am putere să-Mi dau viața și am putere s-o iau iarăși.*” El a ieșit, știind ce face, și s-a făcut părtaș fărădelegii noastre ca să ne poată răscumpăra. Ce tablou minunat!

Atunci, prietene, a fost nevoie de Duhul Sfânt care să ne pețască, sau să plutească [cu sensul de a incuba – n.tr.] deasupra pământului și să ne cheme, și am fost făcuți ceea ce suntem acum fără ca noi să avem vreun aport... Dacă Dumnezeu, prin cunoștința Sa de mai înainte a știut că noi vom fi aici, și ne-a făcut ceea ce suntem, fără ca noi să ne aducem vreun aport, cu cât mai mult ne va învia El? Chiar dacă potasiul și calciul și petrolul și umezeala, și așa mai departe, din trupul nostru, ar fi împrăștiate în cele patru vânturi, același Duh Sfânt care ne-a adus la existență la început, ne poate învia în ziua de pe urmă.

Și atunci, ce se întâmplă când devenim un tânăr sau o tânără? El a spus: „Ți-ar plăcea să fie așa?” „Este minunat, Tată.” Voi aveți liberul arbitru. Puteți alege. Puteți primi viața veșnică sau o puteți refuza. Voi sunteți potasiul și calciul din lume. Trupurile voastre sunt făcute din acele elemente. El nu v-a creat ca îngeri și nu veți fi niciodată îngeri. El v-a creat ca bărbați și femei, și așa veți rămâne. Dar dacă iubiți Viața, atunci căutați Viața.

Dacă Duhul Sfânt a plutit deasupra pământului și a adus omenirea la viață când nu era nimic decât praful pământului, atunci

numai EL poate pune viața veșnică în voi. Indiferent cât de străluciți ați fi, intelectualii voștri sunt respinși în totalitate de Dumnezeu. Denominațiile voastre nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu. Teologii voștri nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu. Este nevoie de Duhul Sfânt ca să vă aducă în părtășie cu Dumnezeu, ca să vă dea viața veșnică, ca să vă învie în ziua de pe urmă. „Dacă un om nu este născut din Duh și din apă, nu va intra.” Înțelegeți, prieteni? Indiferent cât ați fi de isteți, asta nu contează. „Eu aparțin bisericii” – asta ar putea fi duhul tău cel nou. „Eu am vorbit în limbi” – și asta ar putea fi duhul tău cel nou. Să nu vă bazați pe faptul că ați vorbit în limbi... Eu am văzut diavoli vorbind în limbi, vraci... Și totuși, și Duhul Sfânt vorbește în limbi.

Ce este fărădelegea? Neprihănire stricată, denaturată. Sigur, diavolul are un fals. Ce este un prezicător de pe stradă, un posedat de diavol? Un proroc denaturat. El nu poate decât să ia ceva de-al lui Dumnezeu și să-l denatureze. Dar noi am fost învățați împotriva acelor lucruri. Și diavolul se folosește de ele. Dar când suntem învățați în conformitate cu Biblia, atunci Duhul Sfânt ia aceste lucruri și le pune în Biserică. Înțelegeți?

Dacă nu vreți să acceptați neprihănirea, fărădelegea se va impune. Dacă nu-L primiți pe Hristos, vă preia lumea. Nu puteți să ieșiți pe ușa aceea fiind aceeași persoană care a intrat aici. Nu puteți fi aceeași. Duhul Sfânt peștește, cheamă: „Oh, dacă vei veni, voi scoate inima aceea de piatră. Dacă vei veni, voi pune în tine un duh nou; și dacă vei veni, Eu voi pătrunde în acest duh nou.”

Când diavolul revine, ce găsește? Găsește el vechea uliță cu cocioabe? Dumnezeu Și-a trimis buldozerul Său mare, a sfărâmat totul și acolo s-a construit bulevardul „Aleluia”. Nu mai este același loc. Acolo s-a construit o casă mare, modernă... Duhul Sfânt a plutit și au răsărit florile mari ale mântuirii. Nu trebuie să încercați să imitați ceva. Este o inimă nouă. Este un nou loc de locuit. Este un duh nou. Totul este nou. Cum poate diavolul să se întoarcă și să se aștepte să găsească vechea masă de cărți de joc, țigările, vechea nervozitate, luptele, mânia, tot ceea ce ați avut în voi? Când el se întoarce, constată că Dumnezeu Și-a luat buldozerul, a scos totul, a întors terenul pe dos, a făcut o terasă mare, a pus o casă frumoasă și El Însuși s-a mutat în ea. Aleluia! Amin!

Oh, eu mă simt bine. Duhul Sfânt a întors pe dos vechea uliță cu cocioabe, vă întoarce pe dos, mătură lucrurile drăcești și creează o inimă nouă și o viață nouă. Nu doar atât, ci El se mută acolo, ca să se asigure

că totul merge bine. Slavă lui Dumnezeu! El are îngrijitorii, îngerii care curăță copacii. Oh, aș fi vrut să fiu de două ori mai mare! Gândiți-vă la ce face El, frate, soră!

Astăzi se pune atâta bază pe gândirea intelectuală. În mișcarea pentecostală se pune atâta bază pe ceva deosebit, pe emoții. Nu acceptați un înlocuitor, când cerurile Cincizecimii sunt pline de lucruri reale. Nu acceptați mici emoții, simțiri, mici lucruri false, ulei care vă curge din mâini sau o față însângerată – nu acceptați aceste mici simțiri când cerurile lui Dumnezeu sunt pline de binecuvântări reale, ca la Cincizecime. El vă va da o inimă nouă, un duh nou, și va pune Duhul Său în voi.

Să ne rugăm, cu capetele aplecate și ochii închiși... Știți încotro vă îndreptați? Vă îndreptați spre pământul de unde ați ieșit. Știți încotro mergeți? În locul spre care aveți capul aplecat, direct înapoi în țărână. Dar ați știut că țărâna din care sunteți făcuți se afla pe pământ când Dumnezeu a creat pământul? El v-a creat și pe voi odată cu pământul. Sunteți o parte a pământului, dar în voi este un duh; este o viață. Dacă este veche și de piatră, este din lume, prin natura ei. Vreți o inimă nouă? Vreți un duh nou? Vreți ca Duhul Lui să pătrundă în al vostru și să vă conducă? Nu să încercați voi să-I spuneți Lui ce să facă, iar voi să aveți propriile voastre gânduri. Voi acceptați ceea ce dorește El. Și doriți voi ca El să vă insufle Viață, să vă pătrundă? „Da, frate Branham.” Ei bine, El este cel ce se apropie de inima voastră acum. „Sunt Eu, copile. Sunt Eu.” Eu stau aici. Eu nu vreau să pieriți. Oh, Isus Domnul nostru a murit ca voi să nu pieriți. Dar dacă mergeți mai departe în starea în care vă găsiți, veți pieri. Nu puteți învia. Nu este nimic în voi care să vă învie. Duhul Sfânt pe care L-ați respins nu vă poate învia în zilele din urmă. Voi ați trecut granița. Oh, veniți înapoi repede, rapid, înainte de a vă îndepărta prea tare!

Câți de aici vor să ridice mâna, în timp ce au capetele aplecate în rugăciune, iar biserica se roagă, și să zică „Frate Branham, te rog, în Numele lui Hristos, roagă-te pentru mine acum, ca să primesc Duhul lui Dumnezeu în duhul meu, ca să mă facă să duc o viață de biruință. Eu sunt când sus, când jos. Eu mă chinui încercând să fiu creștin, și doresc să te rogi pentru mine chiar acum.” Vreți să vă ridicați mâinile? Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă, și pe tine, domnule, și pe tine, frate. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să

te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule, și pe tine, doamnă. Dumnezeu vă cunoaște pe fiecare. Ridicați-vă mâna. Nu credeți că Dumnezeul nemărginit, care a cunoscut fiecare purice, fiecare muscă ce urma să fie pe pământ, înainte ca pământul să fie creat, vă cunoaște? *„Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru... voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.”*

Spuneți-I pur și simplu lui Dumnezeu: „Iată mâna mea, Dumnezeule, doresc să vii în inima mea. Ani de zile am aparținut bisericii. Am crezut că s-a petrecut ceva cu mine, dar niciodată n-am fost în stare să trăiesc viața aceea despre care a vorbit predicatorul. Eu nu trăiesc o viață constantă – sunt când sus când jos, și n-ajung nicăieri. Dumnezeule, poate am primit numai un duh nou. Așa scria în Cuvântul Tău. Prorocul Tău a spus că le vei da un duh nou, apoi vei pune Duhul Tău în duhul cel nou; și poate că eu am primit numai duhul cel nou. Viața mea este... Oh, eu am niște toane... Am toate astea, dar nu vreau să fiu așa...” Desigur, duhul tău cel nou te va face în felul acela. Dar frate, *„dacă un om nu este născut din nou...”* „Oh, frate Branham, eu am vorbit în limbi. Am strigat; am vorbit în limbi; am prorocit, am...” Nu contează ce-ai făcut tu. *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”*”

Dar în adâncul inimii tale, lumea a murit în întregime și Hristos a preluat conducerea, iar acum, ceva te mișcă zilnic în dragoste. Indiferent cum vin lucrurile, tu rămâi în dragoste. Cerul îți este tot timpul albastru. Indiferent ce se întâmplă, Dumnezeu este pe scaunul de domnie; El răspunde rugăciunii, lucrează totul pentru tine. Vecinii vor vorbi despre tine, cineva te va ridiculiza, biserica îți spune că trebuie să faci asta sau cealaltă și tu nu vrei s-o faci. Ridici tu crucea, zâmbind, și înaintezi spre Golgota? Sau te dai la o parte și te superi spunând „Nu mă voi mai întoarce; am terminat-o cu adunătura aia de oameni.” Acesta-i duhul din tine? Atunci nu este Duhul Sfânt.

Vreți să ridicați mâinile și să spuneți, „Dumnezeule, în duhul pe care-l am, în duhul meu cel nou, dă-mi Duhul Tău cel Sfânt! Fă-mă să trăiesc o viață de biruință!” Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă, pe tine, pe tine, pe tine, pe tine acolo în spate, pe micuța doamnă de la balcon. Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine.

Să ne aplecăm capetele.

Bunule Tată ceresc, zăpezile cad din greu pe-afară; străzile sunt alunecoase. Eu nu știu de ce i-am spus fratelui Iosif că voi veni. Poate că totul a fost în marea Ta lucrare. Știu că este așa, căci toate lucrurile lucrează împreună spre bine. Și acum, deși a fost un mesaj scurt, fărâmițat, dat oamenilor, totuși, poate 20 sau 30 și-au ridicat mâinile spre Tine. Ei n-ar fi putut s-o facă, Dumnezeule Tată, fără ca Tu s-o știi. Și Te rog ca în Numele lui Isus să le dăruiești ce au nevoie; să le fie acordat.

Și, Dumnezeule Tată, mă rog cu toată sinceritatea inimii mele, ca fiecare păcat, fiecare fărădelege, fiecare boală să fie luată de la ei. În Numele lui Isus, așa să fie. Ei să fie binecuvântați din belșug. Fiecare inimă să iasă de aici cântând, cu Duhul Sfânt pulsând în adâncul ei. Oh, fie ca sufletele lor să sară, să salte să se întindă spre Cuvântul lui Dumnezeu ca niște burdufuri noi cu vin nou în ele, cu o nădejde nouă, cu o credință nouă, cu un duh nou și cu Duhul lui Dumnezeu în centrul acestuia. Viața din Cuvânt să-i miște mai departe. Dăruiește-o, Tată!

Binecuvântează-l pe fratele Iosif; el se află într-un ceas al deciziei. Mă rog ca Tu să fii cu el. Fratele du Plessis, fratele din Africa, și toți frații vizitatori care sunt cu noi, Dumnezeule, fii cu noi! Ajută-i în seara aceasta în slujba lor. Ajută-ne, acolo unde vom merge, Tată, ca să predicăm deseară. Mă rog ca Tu să fii cu noi și să ne ajuți pe șoselele alunecoase. Duhul Tău cel Sfânt să ne călăuzească în aceste lucruri. În Numele lui Hristos ne rugăm. Amin.

Eu Îl iubesc, oh, Îl iubesc. Eu vreau să-L văd. Dorința cea mai mare a inimii mele este să văd acea Persoană iubită, Domnul Isus. Este aceasta dorința ta, în această dimineață, biserică a lui Dumnezeu? Este aceasta dorința ta? El să-Și reverse binecuvântările peste voi. „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”. Tot ce era Dumnezeu, a turnat în Hristos. Ce era Hristos, El a turnat în Biserică. Marile izvoare sunt deschise pretutindeni. Descotorosiți-vă de aceste dogme, deschideți-vă inima și spuneți „Doamne Isuse, mută-Te în inima mea!”

Rugați-vă pentru mine, prieteni. Eu vă iubesc. Sunteți niște oameni minunați și eu vă iubesc. Aș fi dorit să pot rămâne cu voi deseară, dar trebuie să plec. Și până să vă revăd, voi trece prin alte țări, cu voia Domnului. Deci, mă rog ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug, și vă iubesc. Vreau să vă rugați pentru mine. Dumnezeu să vă binecuvânteze până vă voi revedea. Frate Iosif...